

Landse, da jeg fandt, at det var et Forhold af mere underordnet Natur. Her stiller Sagen sig anderledes, her er det hele Udvalgets Mening, at vi ikke ville kunne tilraade at antage dette Punkt i Lovforslaget, fordi det i Realiteten vil virke fordærveligt, og det tør jeg paa hele Landstingets Vegne udtale, at hvis det opfattede sin Andeel i Lovgivningsvirksomheden paa en saadan Maade, at det maatte undlade at gøre Noget gjældende, der efter dets fulde Overbeviisning var nødvendigt, fordi Saadant ikke vilde finde Indgang paa et andet Sted — hvor jeg dog ikke kan fravige det Haab, at det for en folkelig ulatinff Opfattelse af Livet og Livsforholdene vil kunne gjøres indlysende, at Intet bortfastes, men Regget opnaaes ved denne Ændring — hvis det nogensinde skulde komme saavidt, at Landstinget ikkun saae paa, hvad der var det, der paa et andet Sted kunde ventes at finde Raade, saa troer jeg ikke, at Nogen, der havde Agtelse for sig selv, vilde længere have Sæde i Landstinget.

Nørgaard: Den sidste Bemærkning af den ærede Ordfører finder jeg af en saadan Bestaaffenhed, at jeg troer, at jeg besvarer den bedst ved ikke at besvare den. Hvad det Andet, han omtalte med Hensyn til Latinen, angaaer, da har den ærede Ordfører virkelig misforstaaet mig, thi, naar jeg omtalte Latinen, var det ikke den Latin, der findes i Udkaftet, men den Latin, Ordføreren lader gaae ind i Præmisserne, som jeg ikke kan læse og saaledes heller ikke forstaae.

Rasmussen: Næst at henholde mig til hvad der er fremsført af den ærede Ordfører og den 1ste Landstingsmand for 5te Kreds (Drejer), skal jeg blot bemærke, at den 4de Landstingsmand for 8de Kreds (Nørgaard) dog vistnok har misforstaaet Ændringsforslaget til § 8. Han troer deraf at kunne ulede, at Udvalget har villet paalægge Parterne selv at dictere til Protokollen; men det er netop det Modsatte, Udvalget har villet; det har, saa meget som muligt, villet forebygge vidtløstlig Protokollation af Parterne, men overladt Protokollationen til Formanden. Dersom den ærede Lands-

tingsmand vil gjøre sig nøiere bekendt med Forslaget, vil han vistnok komme til den Erkjendelse, at det forholder sig rigtigt, hvad jeg har tilladt mig at udtale.

Ordføreren: Det er en Følge af den Hurtighed, hvormed Udvalget har anseet det for sin Pligt at fremme Sagen, at det ikke saa nødtvungen, som det ellers vilde have været dets Pligt, har undersøgt, hvor der i det hele Lovgivningsapparat, der omhandler Landvæsenkommisstonerne, omtales Tilfælde, i hvilke der gives specielle Regler for Omkostningernes Fordeling. Jeg er desværre ikke i dette Øieblik istand til at sige det; men det er mig bitterligt, hvad den høitærede Indenrigsminister sagde, at der findes saadanne Tilfælde, og jeg skal saaledes, efter hvad der ogsaa tidligere er aftalt i selve Udvalget, frasælde Udvalgets Indstilling til § 15.

Da det af Udvalget stillede Forslag til § 15 saaledes var tilbagetaget og ikke optoges af Nogen, var det bortfaldet.

Formanden: Forinden vi begynde Afstemningen, skal jeg bemærke, at jeg vil ansee de Paragrapher, hvortil Intet Ændringsforslag er stillet, som vedtagne uden Afstemning, hvis der ikke gjøres Fordring paa særskilt Afstemning. Som saadanne Paragrapher vil jeg ogsaa ansee dem, hvortil der kun er stillet Forslag, der angaae Redaktionsforandringer. Dette gjælder navnlig med Hensyn til § 7, hvort det af Udvalget er foreslaaet, at Ordet „Forligelsescommisston“ forandres til „Forligscommisston“.

Man gif derefter over til Afstemning, hvorved:

1) Udvalgets Forslag til § 8:

Alt „suffer det . . . ligesom Commisstonen ogsaa“ forandres til: „gør Paastand paa selv at ville dictere til Protokollen, hvad han indenfor de ovennævnte Grændser suffer samme tilført, derved at vejlede ham, ligesom den“ vedtoges med 41 Stemmer mod 1.